

Orele astrale ale omenirii (în onoarea lui Stefan Zweig)

Nicu Hăloiu

Orele astrale ale omenirii
(în onoarea lui Stefan Zweig)

-De nu Te-am fi ales spre răstignire
și nu pe Barabas l-am fi eliberat,
cum ne-am fi găsit drumul spre mântuire,
de unde-am fi știut ce ești cu-adevărat?!

De nu ar fi fost Iuda primind prețul trădării,
schimbând eternitatea cu-acel unic sărut,
că primi-vom mântuirea la capătul răbdării,
fără moartea-Ți pe cruce, de unde-am fi știut?!

Dar fără drumul Golgotei chinuitor și crunt,
de nu strigai pe cruce, sub patima durerii,
de nu-Ți dădea un om în locul său mormânt,
cum am mai fi primit Lumina Învierii?!

De moartea Ta, (și-ai fost fără prihană),
de nu eram de-atunci, cu toții vinovați,
de n-am purta acum, în suflete o rană,
cum am putea Iisuse, să fim astăzi iertați?!

-În lumea moartă ce merge către moarte
omule, cum îți plătești tu prețul mântuirii
în "orele astrale ale omenirii",
de n-ar fi suferință, de n-ar fi nedreptate?!